

ČASOPIS FRENŠTÁTSKÉ FARNOSTI
sv. MARTINA a JANA KŘTITELE

MAJAK

ROK 2023/LISTOPAD

Úvodník

Milí farníci,
rád bych začal citátem z předchozího čísla MAJAKu:

Nejdůležitější ale je, že na faře se už můžeme v normálních podmínkách setkávat. A věřím tomu, že po té době covidového útlumu se už konečně probereme, a vrátí se náš společný život do původních stavů. To bych si moc přál nejen já osobně, ale jsem si jistý, že i Pán Bůh, který nás ve své Církvi shromažďuje. Takže těším se na vás a na naše společné setkávání jak v kostele, tak na faře, nebo pak i venku u našich kapliček a křížů nebo na farní zahradě.

Co se týká naší fary, tak doufám, že se moc rozepisovat nemusím. Jak ta zvenku krásní všichni vidí. Příští rok (dá-li Pán Bůh) doděláme poslední část fasády - tu od zahrady. A vnitřek...ten je už na tolik spravený, že se tam můžeme klidně scházet. A tak se to zrovna děje. Naše setkávání a vytváření farního společenství nám jde čím dál lépe. Dokážeme se už častěji setkávat ke společné modlitbě mimo nedělní mše sv. a i třeba na farní zahradě u příležitosti různých farních akcí je nás čím dál více. A i co se týká setkávání na faře dokážeme (někdy) dokonce naplnit ten velký společenský sál.

(pokračování na str. 2)

Úvodník

To vždy potěší - a doufám, že nejen srdce faráře. Co se týká pravidelných setkání na faře, tak tam našli své zázemí: Ministranti, Scholička, Misijní klubko, Senioři, Muži, Maminky, Fatimský apoštolát. Dokonce se tam začala setkávat i mládež! Každý si tam může najít něco pro sebe. A pokud to tam ještě nenašel, vřdycky může přijít s novým návrhem, zapojit se a začít něco nového. Prostory a možnosti na faře ještě jsou. Také jako každým rokem se hned od září na faře začalo vyučovat náboženství. Hodně dětí se přihlásilo. Dík za to.

Ale zároveň je jedna věc, která mne velice mrzí a bolí, a to, že pořád je ještě docela dost lidí, kteří k Pánu Bohu a Jeho Církvi mají přístup, jak bych to řekl: jak k restauraci - vezmou si MENU a vybírají si jen to, co se jim hodí, na co zrovna mají chuť - jak v restauraci, do které nechodí pravidelně, ale tak jednou za čas. Co tím myslím? Ano třeba to, že teď zrovna mám chuť pokřtít dítě, tak vím, kde je kancelář a přijdu.

Nebo teď mám chuť na svatbu...nebo pohřeb. Ale mezi tím na Boha si moc nevzpomenu.

A nebo neposílají své děti na pravidelnou výuku náboženství každým rokem, ale jen když je příprava na 1. svaté přijímání - protože zrovna teď máme chuť. V 1. - 2. třídě ne. Ve 3. ano - však je 1. svaté přijímání. A je to krásná oslava. A pak zase ne. Přece jsou důležitější nebo zajímavější věci než zrovna výuka náboženství (trubka, flétna, tanec, hokej, angličtina, výtvarka aj.).

Ale velice doufám, že takový přístup v naší farnosti za nějakou dobu (snad krátkou) už bude minulostí. A každý pokřtěný bude brát svou víru, Pána Boha a Jeho Církev opravdu vážně. Za to se modlím a i vás všechny prosím, nežádám o takovou vroucí modlitbu za obrácení naší farnosti a města. S pozdravem a požehnáním +!

otec Mariusz, váš farář

Duchovní slovo

Milí farníci,
v předchozím čísle MAJAKu jsme uvažovali o svátosti smíření. Doufám, že vám to pomohlo alespoň trochu lépe poznat a pak i lépe prožívat tuto krásnou a potřebnou svátost - svátost Božího Milosrdenství.

Dnes se zamyslíme nad jiným tématem, které je také blízké mému srdci a duchovnímu životu. Jelikož v těchto dnech jsme více navštěvovali hřbitovy a více mysleli a hlavně se modlili za zemřelé, tak vám chci připomenout jednu důležitou praxi, kterou můžete svým a ostatním zemřelým pomoci. A tím jsou odpustky.

Nejprve si ale připomeneme, jak chápeme slovo „odpustek“ církev dnes: *Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena, je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, jež jako služebnice*

vykoupení autoritativně rozděluje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých. / KKC 1471 /

Abychom pochopili tuto nauku a tuto církevní praxi, je třeba si uvědomit, že hřích má dvojí následek. Těžký hřích nás zbavuje společenství s Bohem, a tím nás činí neschopnými dosáhnout věčného života, být zbaven věčného života se nazývá „věčný trest“ za hřích. Na druhé straně každý hřích, i ten všední, vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být odčiněno, buď zde na zemi, nebo po smrti, ve stavu, jenž se nazývá očistec. Toto očišťování zbavuje toho, co se nazývá „časný trest“ za hřích. Tyto dva tresty nelze pojímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu. Obrácení, jež pochází z vroucí lásky, můžeme dosáhnout naprostého očištění hříšníka, takže

už nezůstává žádný trest. / KKC 1472 /

Protože žádné narušení vztahů v rodině nezůstává bez vlivu na ostatní členy, snažili se křesťané vždy odčiňovat nejen vlastní, ale i cizí hříchy.

Zkusme to více pochopit na příkladu: Člověk někomu ve vzteku rozbije okno. Je to špatná věc. Poškozeného požádá o odpuštění. Je mu odpuštěna vina, ale... okno zůstává stále rozbité. I když je bez hříchu v této konkrétní věci, má ještě určitý dluh vůči tomu, koho svým skutkem poškodil. A právě tyto „dluhy“ jsou předmětem odpustků.

My tedy máme na základě církevního rozhodnutí MOC pomoci těm, kteří jsou BEZ MOCI se vlastním přičiněním dostat z očiště do Boží přítomnosti, do nebe.

Nemůžeme napravovat konkrétní věci po lidech, kteří žili v minulosti, a nebo nejsme schopni tyto věci poznat. Ale právě skrze splnění podmínek k získání odpustků, které nám církev nabízí, bereme z pokladu církve: „dáváme“ - skrze splnění podmínek těm, kteří to potřebují k tomu, aby se jim „zkrátila nebo zanikla“ doba čekání na nekonečné prožívání Boží přítomnosti.

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy. Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým. / KKC 1471 /

Odpustky je schopen získat křesťan, který není vyloučen z církve, je ve stavu milosti posvěcující / bez těžkého hříchu/, zároveň se vyžaduje alespoň všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky může získat každý pouze jednou denně.

K získání **plnomocných odpustků** je třeba splnit tyto okolnosti:

1. svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“);
2. svaté přijímání (v ten den);

3. modlitba na úmysl Svatého Otce;

4. nemít zalíbení ani v lehkém hříchu;

5. vykonání skutku předepsaného pro získání odpustku.

Zde je výčet některých příležitostí, kdy je možné plnomocné odpustky získat:

– Návštěva Nejsvětější Svátosti a nejméně půlhodinová adorace;

– Půlhodinové rozjímání Písma svatého s úctou povinnou Božímu slovu a formou duchovního čtení;

– Vykonání zbožné křížové cesty;

– Modlitba nejméně pět desátek růžence s rozjímáním o jednotlivých tajemstvích v kostele nebo v rodině. Pět desátek se má odříkat najednou;

– Přijetí požehnání papeže městu a světu (Urbi et orbi) dokonce i prostřednictvím rozhlasu nebo televize;

Vykonání nejméně třídních exercicií;

– Přijetí prvního svatého přijímání nebo zbožná přítomnost při obřadech prvního svatého přijímání;

– Zbožná přítomnost primiční mše sv. a výroční mše sv. při trvání 25, 50, 60 let kněžství;

– Veřejná recitace hymnu Te Deum jako díků učinění v poslední den v roce;

– Při návštěvě kostela nebo oltáře ve dni jejich posvěcení;

– Obnova křestních slibů použitím jakékoli

obvyklé formule během oslavy velikonoční vigilie nebo při výročí vlastního křtu.

K získání **částečných odpustků** stačí zase splnit tyto okolnosti:

1. Vykonání skutku, s kterým je spojen odpustek.
2. Nelnout k žádnému a to ani k lehkému hříchu.
3. Mít úmysl získat odpustek.

Pro získání částečných odpustků není tedy nutná svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Pro předpoklady k získání částečných odpustků platí to, co odpustky plnomocné. Částečné odpustky je možné získat vícekrát za den. Zde jsou některé skutky, za které lze částečné odpustky získat:

- Návštěva a adorace Nejsvětější Svátosti;
- Hymnus Adoro Te Devote (Klaním se Ti vroucně skrytý Bože náš);
- Anděle Boží, strážce můj...;
- Anima Christi (Duše Kristova posvěť mě...);
- Návštěva hřbitova a modlitba za zesnulé duše;
- Duchovní přijímání;
- Zbožná recitace Apoštolského vyznání (Věřím v jednoho Boha...);
- Zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu;

– Každou z litanií k Nejsvětějšímu jménu Ježíš, Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, Panně Marii, ke všem svatým;

- Magnificat;
- Nábožné použití zbožného předmětu (kříž, růženec, škapulíř, medajlka) řádně posvěceného knězem;
- Jakákoli schválená modlitba za kněžská nebo řeholní povolání;
- Setrvání chvíli ve zbožné vnitřní modlitbě;
- Modlitba za papeže;
- Zbožná a pozorná přítomnost při kázání;
- Salve Regina (Zdravas Královno...);
- Zbožné znamení kříže a ústní dodání: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen;
- Modlitba Pod ochranu Tvou se utíkáme;
- Recitace hymnu Te Deum (Bože Chválíme Tebe...) jako díkůčinění.

Tak vidíte, že získat odpustky není složitá, ani až tak těžká věc. A proto bych vás rád vybídl, abyste plnomocné odpustky získávali co nejčastěji a dokonce snad i každý den. Obětujte je za duše v očistci a jednou za pár měsíců také třeba i za sebe.

S pozdravem a požehnáním +!
s využitím externích materiálů
připravil otec Mariusz

Cyklopouť do Częstochowe 2023

Nápad podniknout cyklopouť do Częstochowe se v některých hlavách zrodil už před pár lety. Dlouho však nebyly vhodné podmínky. Zaprvé chyběl člověk, který by zajistil komunikaci na úrovni mezi poutníky a místními a zadruhé dostatek odvahy vypravit se tak daleko na kolech.

První úskalí bylo zvládnuto už před třemi lety ve formě otce Mariusze a letos jsme si konečně dodali i tu odvalu. Cestu naplánoval otec v několika variantách. Na společných schůzkách jsme určili termín a vybrali trasu. Otec zajistil ubytování. V sobotu 16.9. v 9 hodin, po mši svaté, jsme mohli v počtu 7 cyklistů + 1 řidič doprovodného vozidla vyrazit. Rozjeli jsme to pěkně kolem řeky Lubiny do Vlčovic, pak kopeček na Hukvaldy, a dál už víceméně po rovině nějakých 35 km do Ostravy. Tam jsme se posilili obědem a rychle pokračovali směr Polsko. Stále to bylo více dolů, než nahoru, sluníčko svítilo a cesta pěkně ubíhala. V městečku Syrinka nás čekalo překvapení. Byli jsme pozváni na kávu k přátelům otce Mariusze. Opravdu

milé přivítání, výborné občerstvení a odpočinek nám přišly vhod. Poklábosili jsme polsko-česky o putování, o rodinách, o farnostech a dalších věcech. Ale bylo třeba zase naskočit do sedel a posunout se posledních pár kilometrů k cíli první etapy, tentokrát však více do kopečka. S ujetými kilometry a zákusem v břiše to šlo sice trochu ztuha, ale vidina cíle nás přeci jen udržovala v tempu. Už jen pár šlápnutí a vidíme věže Baziliky Narození Panny Marie v Pszówě. Ubytovali jsme se u sester Boromejek a šli pozdravit Pannu Marii Usměvavou. Po osobní modlitbě a prohlídce kostela jsme se sešli u královské večeře, kterou nám sestřičky připravily. Ještě společné nešpory a rozchod do postelí. Ráno po mši svaté už byla nachystána snídaně, zase jako pro krále. Ještě rozloučení se sestřičkami, psem Mužinem, zamávat místnímu panu faráři a hurá blíž k cíli. Druhý den nás čekala zastávka ve městě Rudy v cisterciáckém klášteře v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, kde Usměvavou Pannu Marii vystřídala Panna Maria Pokorná. Po obědě a skvělé

Cyklopouť do Częstochowe - pokračování

zmrzlině jsme pokračovali v cestě do vesničky Centava, kde byl zajištěn další nocleh v příjemném penzionku. Ráno otec odsloužil mši svatou v překrásném 700 let starém kostelíku Narození Panny Marie. Místní pan farář nám pověděl něco o historii kostela a farnosti a už nám zbývala poslední a nejkrásnější část k cíli. Putovali jsme borovými a březovými lesy až do poledne, kdy jsme zahnali hlad výbornou pizzou ve vesnici Koszęcin a potom už nás čekalo posledních 25 km skoro pořád z kopce. Ještě malé zdržení ve městě Częstochowe, kde jsme museli překonat několik překážek ve formě stavebních prací na silnici, poslední kopeček a jsme tady, na Jasné Góře! Po ubytování v poutním domě jsme se vydali do baziliky Nalezení svatého Kříže a Narození Panny Marie a za Matkou Boží Częstochowskou, cílem naší cesty. U naší Matky každý vypověděl, co měl na srdci, svěřil jí svá trápení, radosti a hlavně díky. Potom procházka po hradbách, krát-

ká adorace v kapli. Večer jsme ještě poseděli v místní hospůdce, klábosili a sdělovali si dojmy. Večer v 21:00 jsme se sešli znovu v bazilice plné věřících, při modlitbě Apelu, ve které se spojuje celé Polsko. V úterý ráno byla mše svatá u památného obrazu v kapli Matky Boží a potom nás milá paní průvodkyně zasvětila do historie a současnosti Jasné Góry.

A už byl čas začít se pomalu loučit. Ještě zbyla chvilka zastavit se u Nejsvětější Svátosti, nebo se podívat na věž. Pak sbalit kola na auto a zpátky domů, plni dojmů a radosti, že jsou místa, kde je ještě vidět život a radost z víry. Děkuji Bohu, že jsem mohla prožít překrásné čtyři dny s Ním, s naší Matkou a s úžasnými kamarády. Děkuji za každého člověka, kterého nám Bůh poslal do cesty a děkuji všem, kteří nás provázeli svými modlitbami.

Katka a Věrka

Farní pouť

V neděli 10. září na 23. neděli v mezidobí nás otec Mariusz pozval na farní pouť tří poutních míst: Głębinów (sanktuarium sv. Rity – Polsko) – Maria Hilf (kostel Panny Marie Pomocné ve Zlatých Horách) – Cvilín v Krnově (kostel Panny Marie Sedmibolestné – od 1. července 2018 je národní kulturní památkou).

Máme tu opět měsíc listopad, kdy si hned na jeho začátku připomínáme celé společenství Církve, obzvláště jeho vzájemné propojení, pomoc a prospěšnost. My, kteří dosud žijeme svůj pozemský život, jsme stále na cestě a tvoříme Církev bojující. Zemřelí, kteří ještě nedosáhli slávy v nebi, jsou v očistci. A svatí, kteří si svým životem zasloužili věčnou slávu, tvoří Církev vítěznou. Katoličtí věřící uctívají svaté již odedávna. Proč? Protože „svatí žili svůj život v plnosti a my v jejich způsobu života nacházíme vzor, přátelství v jejich společenství a na jejich přímluvu pomoc,“ John Otto. Pojdme

nyní nahlédnout více do života jedné světice.

KDO BYLA SVATÁ RITA?

MLÁDÍ

Rita se narodila v Itálii ve vesnici Roccaporena, která je součástí Umbrie, asi roku 1381. Její jméno, které dostala při křtu, vzniklo zkrácením jména Margherita, Markéta, což v latině znamená „perla“. Otec se jmenoval Antonio Lotti a matka Amata Ferri, Rita byla jedináček. Rodiče Rity nebyli zámožní, nebyli ani vzdělaní, ale měli významné postavení ve společnosti: byla jim svěřena funkce usmiřovatelů jménem Krista. Od rodičů dostala malá Rita dobrou náboženskou výchovu a už v dětství měla touhu stát se jeptiškou.

Když byla Rita ještě malinké děvčátko, brávali ji rodiče s sebou na pole, ukládali ji do proutěného košíku do stínu pod strom, a věnovali se práci na poli. Jednou se stalo, že k děvčátku přilétlo hejno včel a vlétalo a vylétalo ji z úst,

ale ani jediná včela ji nebodla, naopak, dávaly jí tam med. V tu chvíli kolem procházel muž, který před tím na poli kosil a při tom si poranil ruku. Vracel se do vesnice, aby se tam nechal ošetřit. Když uviděl včelí roj, máchl poraněnou rukou, aby včely odehnal. V tu chvíli byla ruka uzdravena. Včely pak Ritu následovaly a až do dnešních dnů jsou usídleny na pozemcích patřících klášteru v Cascii. I dnes je zahluje tajemství: tyto včely jsou větší než běžné včely a nemají žihadlo. Jedenáct měsíců v roce jsou zalezlé v puklinách zdí kláštera a vylétají až ve Svatém týdnu, zpět se vracejí v oktávu svátku sv. Rity.

MANŽELSTVÍ

Protože Ritini rodiče byli již pokročilého věku, a byli odkázáni na její pomoc, chtěli, aby se vdala. Rita přání rodičů přijala jako Boží vůli a provdala se za mladého muže, vojáka ze zámožné rodiny, jmenoval se Paolo Mancini (Pavel). Měla tehdy jen 12let.

A jaké bylo jejich manželství? Brzy se jim narodili dva chlapci, možná dvojčata. S největší pravděpodobností se jeden jmenoval Giangiacomo Antonio (Jan Jakub Antonín) a druhý Paolo Maria (Pavel Maria). Rita je od mala vychovávala k lásce k bližnímu a k odpuštění. První roky manželství byly zvláště těžké. Manžel sice Ritu miloval, ale byl prudké povahy, arogantní, občas i hrubý – napadl ji a zranil. Rita ho však svou láskou a vytrvalou modlitbou dokázala obrátit. Paolo si postupně uvědomoval, že Ritina mírnost není slabost, ale síla lásky až k sebeobětování. Když pak život rodiny začal být klidnější, přišla první tragédie. Její manžel si svou povahou mnohé lidi znepřátelil. Ti mu jednou nastražili léčku a zabili ho. Ritini příbuzní se rozhodli, že takový čin pomstí a k vykonání krevní msty přemlouvali oba syny. Téměř dospělí chlapci se od své matky nedokázali naučit odpuštění a začali o vraždě uvažovat. Rita ale všechny prosila, aby byli milosrdní a neprolévali zbytečně

další krev. Třásla se při pomyslení, že se její synové stanou vrahy a pak i oni budou možná zavražděni. Ona sama by je raději viděla mrtvé, než aby spáchali takové zlo. A Pán ve své prozřetelnosti zasáhl, vypukl mor. Zakrátko tak Rita prožila znovu velkou bolest, tentokrát ze ztráty obou synů. Zemřeli ale jako křesťané poté, co se zřekli své nenávisti. Ritě bylo 36 let, když ovdověla a přišla o obě děti.

V KLÁŠTEŘE

Tyto tragédie ještě více vyburcovaly její víru. Toužila vstoupit do augustiniánského kláštera sv. Máří Magdalény v Cascie. Tam jí ale řeholnice nechtěly přijmout. Jednak proto, že už byla vdova (přijímaly jen panny) a také z obavy, že když se v její rodině stala vražda, hrozilo další násilí. Rita ale neztratila důvěru, a ještě více se opřela o Ježíše, který v evangeliu říká, že budou blahoslavení ti, kdo šíří pokoj. A tak začala smiřovat rozhádané lidi tak, jak to viděla u svých rodičů: stala se usmiřovatelkou ve jménu Krista. Svým aktem odpuštění dosáhla zázraku smíření mezi znesvářenými rodinami, mezi jednotlivci a mezi ní a obyvateli vesnice. Díky tomuto usmíření se jí v roce 1413 konečně otevřela brána kláštera sv. Maří Magdalény, ve kterém žila dalších 40 let.

Tradice říká, že když byla Rita novicka, matka představená chtěla vyzkoušet její pokoru, a tak jí nařídila zalévat po určitou dobu uschlou ratolest. Rita poslechla a denně zalévala suchý klacík, a to i tehdy, když pršelo. A Pán Bůh odměnil tento zdánlivě zbytečný a nesmyslný skutek: ratolest zapustila kořeny, rozkvetla, a přinesla ovoce. Dodnes lze na nádvoří kláštera obdivovat bujnou a stále rodící révu, která plodí hrozny takového tvaru a chuti, které do té doby nikdo neznal. Jako by nám tím Rita chtěla říci: „Mějte důvěru a buďte pokorní a vaše pokora přinese dobré ovoce.“ Po ukončení noviciátu Rita složila slib chudoby, čistoty a poslušnosti. Následující noc pak ve snu spatřila žebřík vedoucí do nebe a na jeho vrcholu byl Ježíš.

V klášteře její láska stále rostla. Žila přísným životem, milovala sestry, pokorně sloužila, laskavě přijímala lidi, kteří klepali na dveře kláštera a prosili o pomoc a modlitby. Nejvíce však milovala ukřižovaného Ježíše a chtěla se mu podobat. Přestože již ve svém životě hodně vytrpěla, měla dojem, že v porovnání s Kristem netrpěla nic. S tím souvisí nejzáhadnější událost jejího života, bolestná stigmatizace. Stalo se to na Velký pátek roku 1442, kdy požádala o účast na Ježíšově utrpení. Po pašijích v kostele spěchala zpět do kláštera do malé kaple, kde se sestry modlily a kde na stěně byla freska zobrazující kříž. Poklekla před ním a vroucně prosila Krista, aby ji nechal pocítit alespoň jeden z trnů, které probodly jeho čelo. Dostala, oč prosila. Jeden trn z Ježíšovy koruny zasáhl její čelo a hluboce ji zranil. Na čele se jí objevila krvácející rána, kterou pak stále převazovala a která ji zůstala až do smrti. Bylo to znamení umučení, stigma, kterým Pán obdaroval velké svaté, jako např. sv. Františka z Assisi nebo sv. Kateřinu Sienskou. Ritě bylo 61 let.

V posledních 4 letech života byla připoutaná na lůžko, vyčerpaná prací i nemocí, ke konci žila již jen z Eucharistie. Její velkou starostí bylo, aby i ostatní sestry zůstávaly v Ježíšově lásce a ve věrnosti Církvi. Legenda říká, že Rita také žádala od Pána znamení, zda jsou její děti a manžel spaseni. Bůh jí ho poskytl. Stalo se to poslední zimu v jejím životě. Tehdy napadlo mnoho sněhu, byla tuhá zima a tehdy ji přišla navštívit její sestřenice. Byla to laskavá žena. Rita jí požádala, aby jí z její zahrádky donesla rozkvetlou růži a dva čerstvé fíky. Žena si myslela, že Rita blouzní a na její přání zapomněla. Náhodou se ale přeci jen ocitla u Ritiny zahrádky a v ní na jednom z růžových keřů kvetla rudá růže a na fíkovníku dozrávaly dva fíky. Oboje utrhl a donesla nemocné Ritě. Díky těmto mimořádným darům Rita pochopila, že je to odpověď na její starost: její manžel i oba synové jsou v nebi.

Ještě během svého života vyprosila Rita mno-

ho zázraků, zde aspoň jeden z mnoha: jednou k ní přišla jakási žena a prosila za svoji smrtelně nemocnou dceru. Když se pak vrátila domů, dcera byla úplně zdravá.

Životní příběh Rity se uzavřel v sobotu 21. května 1457 v Cascii, zemřela na tuberkulózu ve věku 76 let. Její tělo bylo ke konci života pokryté vředy, ale v okamžiku smrti se celé zázrakem proměnilo, všechny rány se ztratily a místnost se naplnila příjemnou vůní. Na počest Rity začaly řeholnice pěstovat růže u zdi kláštera. Tak se růže stala symbolem naší svěťce a jejího životního příběhu, který byl plný obtíží, ale také křesťanské lásky, krásy a vůně, která okouzluje až dodnes.

ÚCTA

Rita byla v roce 1737 blahořečená a 24. 5. 1900 Lvem XIII. kanonizována. Největší úcta je jí prokazovaná v Itálii, Jižní Americe a na Filipínách. V roce 1947 byl nad jejím pomníkem postaven jí zasvěcený kostel a její zachované tělo je zde vystaveno ve skleněné schránce. Cascia patří k největším poutním místům v Itálii, dnes je centrem úcty sv. Rity a místem usmíření. Je tam stálá zpovědní služba.

SYMBOLIKA

Svatá Rita je uctívána jako patronka v beznadějných situacích. V literatuře se představuje jako „růže, která nikdy neuvadá“, „svatá v beznadějných záležitostech“, posetá „více trny než růžemi“, „příběh lásky a krve, pomsty a odpuštění“. Rita se vyobrazuje jako řeholnice v řádovém šatě. V ruce drží kříž nebo palmovou ratolest se třemi korunkami. Často má na čele ránu způsobenou trnem z trnové koruny ukřižovaného Ježíše, před nímž se modlí. Při jejím zobrazování se často uplatňuje i zázrak s růžemi.

Pavla Blablová

Použité zdroje: Chlumský J., Životopisy; Augustiniánské opatství Brno; Otto J., Svatá Rita; Životopisy svatých, II. svazek

Otevřené chrámy – 1. 5. - 31. 10. 2023

Již sedmým rokem byly v Moravskoslezském kraji otevřeny kostely, kostelní věže a poutní místa. V letošním roce to bylo 39 kostelů, 2 zpřístupněné kostelní věže a o výklad se postaralo 146 průvodců v šesti okresech, které tvoří Biskupství ostravsko-opavské. To také vydalo přehledný leták s vyobrazením jednotlivých chrámů, ať už s fotografiemi ze svého archivu či z archivu zainteresovaných fotografů a informacemi o otevírací době chrámů. Celý projekt finančně podpořil Moravskoslezský kraj a záštitu nad projektem převzal náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje pan Lukáš Curylo.

V naší frenštátské farnosti se tato akce uskutečnila již třetím rokem. Kromě kostela sv. Jana Křtitele zahrnovala i kapli sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti. Ta je již pravidelně otevře-

na pro veřejnost od r. 2005 vždy od pondělí do neděle v měsících červenec – září a dále i podle počasí, např. v zimě, více na webových stránkách Matice radhoštské <https://www.matic-radhost.cz/> a na Facebooku.

Stačilo jen vejít nebo vzít za kliku a našli jste zde ticho, klid, v létě stín nebo úkryt před deštěm, mohli jste pociťovat Pánovu blízkost.....

Šest kostelů zůstane otevřených i po skončení turistické sezóny: katedrála v Ostravě, konkatedrála v Opavě, kostel v Řepištech, Fulneku, Starém Městě a Krnov – Cvilín.

A jak to vypadalo v naší farnosti, v kostele sv. Jana Křtitele? Kolik přišlo návštěvníků?

Střídali jsme se zde čtyři průvodci a to vždy o sobotách v době od 11:00 do 16:00 hodin a nedělích v době od 12:00 do 17:00 hodin.

Milena Mužíková

Měsíc	Návštěva bez výkladu	Návštěva s výkladem	Celkem
květen	65 návštěvníků	33 návštěvníků	98 návštěvníků
červen	62 návštěvníků	59 návštěvníků	121 návštěvníků
červenec	66 návštěvníků	52 návštěvníků	118 návštěvníků
srpen	85 návštěvníků	59 návštěvníků	144 návštěvníků
září	69 návštěvníků	56 návštěvníků	125 návštěvníků
říjen	89 návštěvníků	48 návštěvníků	137 návštěvníků
Celkem	436 návštěvníků	307 návštěvníků	743 návštěvníků

Misijní odpoledne na faře

Na Misijním odpoledni na faře (22. října 2023), které proběhlo na Světový den misí, si děti z farnosti připravily program. Děti z Misijního klubka nám skrze recitační pásmo přiblížily vznik Papežského misijního díla dětí.

Poté děti ze scholičky chválily Boha zpěvem.

Společný růženec měl sílu, a nejen to, i společné vybírání peněz - povedlo se vybrat málinko přes **4 000,- Kč!**

Také jsme poděkovali Věrcě Chovancové za její činnost pro farnost - 13tileté vedení Misijního klubka. Jelikož si přála již „misijní duchod“, dalšího vedení se tak ujala Anežka Kiktová.

Připravené pohoštění, společnost i přítomnost otce Mariusze vytvořilo krásnou atmosféru.

Anežka Kiktová

Trocha statistiky - kaple na Radhošti 2023

Slýchávám od návštěvníků radhoštské kaple, že už byli na Radhošti mnohokrát, ale „dnes poprvé je otevřeno.“

Tož trochu statistiky:

Poutní sezóna začíná v kapli hlavní poutí 5. července a končí 28. září na svátek sv. Václava. Z této skutečnosti sice automaticky nevyplývá, že v tomto období bude kaple přístupná denně, ale jak uvidíme, fakticky tomu tak je.

Udělal jsem si dnes takovou malou inventuru za letošní rok:

V měsíci **červenci** bylo letos otevřeno každý den.

V **srpnu** bylo otevřeno rovněž denně s výjimkou pouhých dvou dnů, kdy bylo jednoznačně nepříznivé počasí.

Taktéž v **září** jsme měli zavřeno pouhé dva

dny za celý měsíc.

Končí měsíc **říjen**, je tedy už po sezóně, přesto sem i v tomto podzimním měsíci téměř každý den (zatím 23x) někdo z dobrovolníků spolku Matice radhoštské ve svém volném čase (a zdarma) vystoupal, aby turisté nestáli u zamčených dveří...

Každý z nás má samozřejmě i své limity a omezení dané momentální rodinnou situací, běžnými i neodkladnými povinnostmi či zdravotními problémy. Ve hře je také neovlivnitelný faktor - nepříznivé počasí. Nicméně snažíme se, a děláme to ne že musíme, ale že chceme!

Josef Krůpa

člen Matice radhoštské
a předseda Matice zašovské

Pochod svatých

Jsme svatí? Ano! Zněla odpověď dětí, které se zúčastnily Pochodu svatých, v předvečer svátku Všechny svatých. A jak to? Ptám se dál... díky křtu! Byla jsem skutečně hrdá na znalosti našich nejmenších farníků. Pochod svatých se vydal cestou kolem vody i přes podzimní nepřízeň; lucerničky střídavě zhasínaly, naše nadšení však nikoli. Zpívali jsme, povídali a

na faře společně vstoupili do slavnosti Všechny svatých. A měli jsme se opravdu hezky - teplo krbu, hojnost dobrot i společnost svatých. A co je nejvíc, dětem jsme nabídli hodnotnou křesťanskou tradici, namísto modlářského Halloweenu. Ze srdce děkuji všem zúčastněným!

Anežka Kikťová

Co nás čeká

Zpovídání před Vánocemi

Úterý	19. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Jana Křtitele HK
Středa	20. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Jana Křtitele HK
Čtvrtek	21. 12.	7:00 – 7:25	kostel sv. Martina DK
Pátek	22. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Jana Křtitele HK
Sobota	23. 12.	7:00 – 7:25	kostel sv. Martina DK

Před půlnoční se zpovídat nebude.

Bohoslužby o Vánocích

Neděle 24. 12.	Vigilie Narození Páně půlnoční	22:30	kostel sv. Jana Křtitele
Pondělí 25. 12.	Narození Páně 1. svátek vánoční	7:30 9:00	kostel sv. Martina kostel sv. Jana Křtitele
Úterý 26. 12.	svátek sv. Štěpán 2. svátek vánoční	9:00	kostel sv. Jana Křtitele
Středa 27. 12.	svátek sv. Jana Evangelisty	18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Čtvrtek 28. 12.	svátek svatých Betlémských dětí	7:30	kostel sv. Martina
Pátek 29. 12.	sv. Tomáš Becket	18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Sobota 30. 12.	sv. Evžen	7:30	kostel sv. Martina
Neděle 31. 12.	Svátek svaté rodiny	7:30 9:00	kostel sv. Martina kostel sv. Jana Křtitele
Pondělí 1. 1.	Slavnost Panny Marie, Matky Boží	7:30 9:00	kostel sv. Martina kostel sv. Jana Křtitele

Betlémské světlo – informace

Římanům 12, 15–18

Ukažte své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost. Moudrost shůry je čistá, mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce,

bez předsudků a bez přetvářky. Ovoce spravedlnosti sklídí ti, kdo rozsévají pokoj.

Plamínek z Betléma putuje každoročně v předvánočním období letecky do Rakouska. Tam se na ekumenický obřad sjíždí delegace

skautů z celé Evropy, aby poselství v podobě plamínku v lucerně šířily dál do svých mateřských zemí. V České republice se Betlémského světla ujímají dobrovolní skautští kurýři a po železnici ho rozvázejí do všech koutů naší země. Zapojit se může každý, ať už je věřící nebo ne. Jde především o ono poselství míru, a tedy o propojování komunit skautů, ne-skautů, farností a další široké veřejnosti. Akt předání Betlémského světla bývá obvykle spojen s místní akcí, kterou pořádají dobrovolníci, dle pravidel v/po rozvozu světla skauty po ČR – zpravidla v týdnu před Vánoci nebo přímo 24.12. Akce již z podstaty nesmějí být spojovány se žádnou charitativní či finanční sbírkou, ani žádnými dobrovolnými příspěvky.

Plamínek odebraný z věčného ohně, který hoří v jeskyni pod bazilikou Narození Páně v Betlémě v centrální části Palestiny, předsta-

vuje **symbol míru, lásky, naděje a přátelství**. Rozvoz světla zajišťují **skauti a skautky** z celého světa.

Do České republiky ho od roku 1990 z Rakouska dovážejí brněnští skauti.

Harmonogram pro rok 2023

- 9. 12. 2023 Ceremoniál Betlémského světla v Linci
- 10. 12. 2023 Přivítání v brněnské katedrále na Petrově v 9:00 hodin
- 16. 12. 2023 Rozvoz skautskými kurýry vlaky po republice

Do Frenštátu přijede ze dvou směrů :

z Brna spojem Sp 1783 příjezd 10:35

z Ostravy spojem Os 3112 příjezd 11:39

V naší frenštátské farnosti si můžete přijít zapálit Betlémské světlo v kostele sv. Martina a to od čtvrtku 21. 12. do soboty 23. 12. v době od 9:00 do 16:00 hodin

Roráty

Původ rorátů sahá až do doby vlády Karla IV. Název „roráty“ pochází z nejznámější latinské adventní písně pocházející z 16. století: „Rorate coeli de super...” - „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele...” (Bible, Izaiáš 45,8). V rorátech se setkává symbolika ranní dlouhé prosincové tmy a světla svící, které symbolizují příchod Světla světa – Ježíše Krista. Zdánlivě neporazitelná moc tmy je tak postupně prozařována drobnými a šířícími se světélky, které ohlašují konec vlády tmy.

V naší farnosti uskutečníme tyto obřady ve třech adventních sobotách: **2., 9. a 16. prosince v rámci ranních mší svatých v kostele sv. Martina** (v 7:30 hod.), po nich bude společná snídáně na faře.

MAJAK – vydává ř. k. farnost Frenštát po Radhoštěm pro vnitřní potřebu farnosti
cena zdarma (předpokládaná cena jednoho výtisku 10 Kč)
své příspěvky, připomínky a návrhy zasílejte na adresu: Mila.53@seznam.cz
uzávěrka příštího čísla: 2. února 2024

Srdečně Vás zveme na tradiční dobročinný koncert

JAKUB JAN RYBA

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

Komorní orchestr a sbor **Nyklband**

Diriguje a řídí **Boris Nykl**

Sólisté **Věra Marhevská, Eliška Hájková, Tadeáš Hoza a Roman Hoza**

Varhany **Vojtěch Trubač**

Slovem provází **Martin Trubač**

Úterý 26. prosince 2023
v 17:00 hodin

Kostel sv. Jana Křtitele (horní)
Frenštát pod Radhoštěm

dobrovolné vstupné bude věnováno Charitě Frenštát p. R.
kostel bude otevřen půl hodiny před začátkem koncertu

Koncert uvádíme za podpory MKS Frenštát p. R. a Římskokatolické farnosti Frenštát p. R.
Budou zajištěna dodatečná místa k sezení, i tak prosíme o laskavost a uvolnění míst potřebným.

Farní informace

PÁTEČNÍ ADORACE A ZPOVĚĎ VE FARNOSTI

Každý pátek v měsíci od 17.00 – 17.55 hod. je vystavená Nejsvětější Svátost Oltářní k osobní tiché adoraci s možností přistoupit k svátostí smíření.

V 17.40 hod. se modlíme vždy korunku k Božímu milosrdenství.

MODLITBA ZA FARNOST

Zvu Vás všechny k modlitbě za naši farnost a za mír na Ukrajině. Spojme se (dle možností) v společné modlitbě sv. růžence každý večer ve 20.00 hod.

Já se budu přidávat i s požehnáním

SCHOLIČKA

pod vedení Zdinky Fialkové - každou neděli po druhé ranní mši na faře

FATIMSKÝ APOŠTOLÁT

se uskutečňuje vždy první sobotu po ranní mši svaté v kapli na faře

Anežka Kikťová

KONTAKT:

Římskokatolická farnost
Frenštát pod Radhoštěm,
Kostelní 506, 744 01,
Frenštát pod Radhoštěm.

farář:

P. Mariusz Tomasz Banaszczyk

Tel: 734 267 686

Email: rkf.frenstatpodradhostem@doo.cz

IČO: 45214891

Číslo účtu: 1762774349/0800 – zde můžete přispívat na potřeby farnosti. Děkujeme

Úřední hodiny na faře: dle telefonické domluvy

A co jsme ještě prožili...

Pobožnost u kaple Pod Dílem, 25. června 2023

A co jsme ještě prožili...

První svatě přijímání, 18. června 2023

Slavnost Božího Těla, 8. června 2023

Farní pouť na Radhošť, 26. srpna 2023

A co jsme ještě prožili...

Pouť na Radhošti, 5. červenec 2023

Farní pouť - Cvilín, 21. října 2023

Dušíčková pobožnost, 5. listopadu 2023